

“Bantay, hanggang kailan ang gabing ito? Bantay, hanggang kailan?”

¹² Sumagot ang bantay:

“Ang umaga’y dumarating; at pagkatapos ay ang gabi naman. Kung gusto mo pang magtanong, bumalik at muling magtanong.”

¹³ *Propesiya tungkol sa Arabia:*

Sa gubat ng Arabia nagparaan ng gabi ang mga mangangalakal na taga-Dedan.

¹⁴ Dinalhan ng tubig ang mga nauuhaw, mga takas ay sinalubong ng mga taga-Tema na may dalang tinapay.

¹⁵ Nagsitakas sila mula sa tabak, mula sa matatalim na tabak, mula sa nakabanat na pana, mula sa nangganggalit na labanan.

¹⁶ Sapagkat ganito ang sabi sa akin ng Panginoon: “Sa loob ng isang taon, alinsunod sa tagal ng kontrata ng isang sundalo, magwawakas ang lahat ng karangyaan ng Kedar. ¹⁷ Halos walang malalabi sa mga matatayang na tagapana.” Si Yaweng Diyos ng Israel ang nagsabi.

Huwag magalak

22 • ¹ *Propesiya laban sa Lambak ng Pangitain:*

Ano pa’ng bumabagabag sa iyo, ngayong nakapanhik ka na sa terasa,

² O bayang puno ng ingay, siyudad ng gulo at pagsasaya? Ang kalalakihan mo’y nasawi hindi sa tabak, hindi sa labanan.

• **22.1** *Laban sa Lambak ng Pangitain*, ang “Gehena” na isinumpang lambak na nasa hangganan ng Jerusalem sa timog. Umakyat ang lahat ng tao para magpahayag ng pagiging kontento nila. Tagumpay ng hukbo ni Ezekias o pagsuko sa mga Asirio? Alam ni Isaias na ang maliit na tagumpay na ito’y nangangahulugan ng pagkatalo at kahihayan sa hinaharap. Kung nakinig lamang sila sa kanya sa halip na umasa sa kanilang lakas at diplomasya, tiyak na iniligtas sana sila ni Yawe.

• **8.** Napilitan ang mga Judio na pumasok sa isang bagong koalisyon laban sa Asiria (mga taong 705-701). Pinatibay ni Ezekias ang tanggulan ng Jerusalem bago dumating ang hukbo ni Senakerib.

Nakita ni Isaias ang kabalisan ng mga taong ayaw makinig sa tawag ni Yawe: nakiusap siya sa kanila na huwag na huwag makialam sa mga walang saysay na pakikitunggali at ang pagkakaroon ng katarungan ang pagsikapan.

Hindi Asiria ni Ehipto ang tagapagligtas na kailangan ng Israel. Hindi ang Asiria at Ehipto na nag-aagawan sa kapangyarihan ang naghahanda ng hinaharap na sibilisasyon. Sa kapanahunan ni Isaias, wala

Sama-samang nagsitakas ang iyong mga pinuno, at nangadakip sa amba lamang ng mga pana.

³ Sama-samang nangahulí ang iyong magiging

na nagsitakas at lumayo sa labanan.

⁴ Kaya sinabi kong “Layuan ninyo ako, iiyak ako nang buong kapaitan; huwag tangkaing ako’y aliwin ninuman sa pagkawasak ng aking bayan.”

⁵ Ito’y araw ng gulo, pagyurak at takot na padala ni Yawe ng mga Hukbo. Sa Lambak ng Pangitain, winawasak ng kaaway ang mga pader, umaabot sa mga bundok ang paghingi ng saklolo.

⁶ Dala ng Elam ang lalagyan ng palaso, ang Aram ay sakay sa kabayo, inilalabas naman ng Kir ang kalasag nito.

⁷ Puno ng mga karwahe ang maganda mong mga lambak, mga mangangabayo’y pumusisyon na sa pintuan ng siyudad,

⁸ ang Juda ay nawalan na ng tanggulan.

Kumain tayo at uminom!

• Sa araw na iyon ay tiningnan ninyo ang mga sandata sa Palasyo sa Gubat. ⁹ Nakita ninyo ang maraming sira ng pader ng Siyudad ni David. Nag-ipon kayo ng tubig mula sa Tangkeng nasa Ibaba.

pang nakaalam na malapit nang maglaho o mawalan ng impluwensiya ang Asiria at Ehipto. Hindi mahuhulaan na ang susunod na mga dantaon ay paghaharian ng mga bagong kulturang batay sa mga pagpapahalang moral (ang Budismo) o sa bagong kahulugan ng malikhaing personalidad ng tao (ang kulturang Griyego). At lilikhain din ng Israel ang isa sa mga kulturang iyon, salamat sa kamalayan nito sa sariling responsabilidad, ang hinihingi ng katarungan at ang pagsunod sa salita ng Diyos na ipinahahayag ni Isaias.

Parang walang nalalaman si Isaias sa pulitika at kinalilimutan niya ang kinakailangan sa seguridad ng kanyang bansang masyadong maliit para makapanatili nang walang tumutulong. Ngunit sa totoo’y sinasabi niya ang mas kinakailangang hinihingi ng pulitika: ang pagtatatag ng buhay-bansa sa makatarungan at moral na batayan. Ito ang paraan ng paghahanda sa isang dibatid na hinaharap, sa kabatirang *ang Diyos ang siyang namamahala sa mga pangyayari*.

Naglibang ang bayan para makalimutan ang malungkot niyang kapalaran. *Kumain tayo at uminom pagkat mamamatay rin lang tayo bukas.* Inaalala ni Pablo ang mga salitang ito sa 1 Cor 15:32.

¹⁰ Binilang ninyo ang mga bahay sa Jerusalem, at giniba ang ilan upang patibayin ang mga pader.

¹¹ Nagtayo rin kayo ng tangke ng tubig sa pagitan ng dalawang pader para sa tubig ng Lumang Balon. Ngunit ni hindi sumagi sa inyong isip ang Gumawa niyon, ni hindi naalala ang nagplano niyon noong matagal na.

¹² Sa araw na iyon, tinawag kayo ni Yawe ng mga Hukbo para umiyak at magdalamhati, upang mag-ahit ng ulo at magdamit ng sako.

¹³ Ngunit mas ginusto ninyong mag-saya at maglibang. Nagpatay kayo ng mga baka at tupa. Kumain ng karne at uminom ng alak. Sinasabi ninyong “Kumain tayo at uminom, sapagkat mamamatay rin lang tayo bukas.”

¹⁴ Sinabi sa akin ni Yawe ng mga Hukbo: “Hindi kayo patatawarin sa pagkakasalang ito hanggang mamatay kayo.”

Laban sa isang opisyal

¹⁵ Sinabi ng Panginoong Yawe ng mga Hukbo: “Puntahan mo ang opisyal na itong nagngangalang Sobna na siyang katiwala sa palasyo, at sabihin mo sa kanya:

¹⁶ Ano'ng ginagawa mo rito?

Ano ang karapatan mo para magpagawa ng iyong libingan sa bundok, isang libingang inukit sa bato?

¹⁷ Kaya mahigpit kang hahawakan ni Yawe, at ibabalibag, O taong malakas!

¹⁸ Iikirin ka niyang parang bola, at ihahagis sa isang malawak na lupa.

Doon ka mamamatay, at doon malilipol ang mga karwahe ng iyong karangyaan – ikaw na kahihyan sa sambahayan ng iyong panginoon!

¹⁹ Aalisin kita sa tungkulin, at patatalsikin sa iyong puwesto.

²⁰ Sa araw na iyo'y aking tatawagin ang lingkod kong si Eliakim na anak ni Helcias.

²¹ Daramtan ko siya ng iyong damit, isusuot sa kanya ang iyong pamigkis, isasalin sa kanya ang iyong kapangyarihan, at siya'y magiging isang ama para sa mga taga-Jerusalem at sa bayan ng Juda.

²² Ilalagay ko sa kanyang balikat ang susi ng Bahay ni David: sa buksan niya'y walang makapagsasara, sa sarhan niya'y walang makapagbubukas.

²³ Pababaunin ko siyang tulad ng pako sa matibay na pader,

at siya'y magiging luklukan ng karangalan sa sambahayan ng kanyang ama.

²⁴ Sa kanya masasalalay ang lahat ng kaluwalhatian ng kanyang angkan – mga supling at mga sanga, lahat ng maliliit na kagamitan mula sa mga kopa hanggang sa banga.

²⁵ Sa araw na iyon, sabi ni Yawe ng mga Hukbo, ang pakong ibinaon sa matibay na pader ay luluwag; mabubunot iyon at malalaglag. At madudurog ang lahat ng nakasabit dito. Si Yawe ang nagsabi.

Propesiya tungkol sa Tiro

23 • ¹ *Isang propesiya tungkol sa Tiro:* Managhoy kayo, mga barko ng Tarsis,

sapagkat nawasak na ang Tiro na inyong pantalan.

Pagbabalik ninyo galing sa Kitim, maririnig ninyo ang balita.

² Manahimik, lahat ng nakatira sa dalam-pasigan,

mga mangangalakal ng Sidon.

Nagsitawid ng dagat ang mga sugo mo.

³ At tumawid sa malawak na dagat,

Mga butil ng Shijor; ani ng Nilo ang iyong pinagkakakitaan at naging yaman ng mga bansa.

⁴ Mahiya ka, O Sidon, kanlungan sa dagat, sapagkat nagsalita ang dagat:

“Hindi ba't ako'y naghirap at nagsilang? Hindi ba't nag-alaga ako ng kabataang lalaki at nagpalaki ng mga anak na babae?”

⁵ Maghihinagpis ang mga nasa Ehipto pag nalaman ang sinapit ng Tiro.

⁶ Kayong nakatira sa mga dalam-pasigan, pumunta sa Tarsis at doo'y managhoy.

• **23.1** Kay Isaias marahil ang tula laban sa Tiro. Ang Tiro na dakilang sentro ng komersiyo ng Palestina ay para sa kanila kung paanong ang mga dakilang sentro ng komersiyong pandaigdig ay para sa atin. Nagsasalita ang propeta tungkol sa “prostitusyon”:

makikita roon ang similya ng maisisisi natin sa lipunang konsumerista. Simulat marahil ang mga berso 15-18 makaraan ang maraming siglo nang ang Tiro ay sakop pa ng bansang Judio.

⁷ Ito ba ang matandang lunsod na iyong ipinagmamalaki, na naglakbay sa malalayong lupain upang doon manirahan?

⁸ Sino ng nagbalak nito laban sa Tiro na tagapaggawad ng mga korona, na ang mga mangangalakal ay prinsipe at maharlika ang mga negosyante?

⁹ Si Yawe ng mga Hukbo ang nagbalak nito upang saktan ang pagmamalaki ng mapagmataas, upang hamakin ang mga dinadakila ng daigdig.

¹⁰ Bungkalin mo ngayon, Tarsis na Dalaga, ang iyong lupain tulad ng Lambak ng Nilo, pagkat wala na ang gawaan ng mga barko.

¹¹ Iniunat ni Yawe ang kanyang kamay sa dagat

upang mangatal ang mga kaharian.

Iniutos niya ang pagwasak sa mga kuta ng Kanaan.

¹² Sinabi niya:

“Tapos na ang pagsasaya mo, Dalagang Sidon;

tumindig ka’t puntahan si Ciprus, ang dalagang ginahasa:

at doon ma’y di ka rin mapapanatag.

¹³ Tumingin ka sa lupain ng mga Kaldeo, isang bayang ngayo’y walang kabuluhan.

Ginawa iyon ng mga Asirio

na maging tirahan ng mababangis na hayop.

Nagtayo sila ng mga toreng panalakay,

winasak nila ang mga kastilyo

at iniwang isang ganap na guho.

¹⁴ Managhoy, mga barko ng Tarsis, pagkat wasak na ang iyong daungan.”

¹⁵ Sa panahong iyon, ang Tiro ay makakalimutan nang pitumpung taon. Pagkaraan ng pitumpung taon, sa pagdating ng isang hari, mangyayari sa Tiro ang awit ng isang babaeng bayaran:

¹⁶ Humawak ng alpa, gumala sa lunsod, kinalimutang babaeng bayaran.

Tumugtog nang mahusay, umawit ng maraming kanta upang ikaw ay maalaala.

¹⁷ Pagkaraan ng pitumpung taon, muling dalawin ni Yawe ang Tiro. Muli siyang magpaupa bilang babaeng bayaran para sa lahat ng kaharian sa balat ng lupa. ¹⁸ Ngunit ang kanyang salang at tubo ay iuukol kay Yawe, sa halip na kanyang ipunin at itabi. Ang kanyang tubo ay magiging para sa mga nabubuhay sa presensya ni Yawe upang magkaroon sila ng masaganang pagkain at magagandang damit.

Mga tula tungkol sa huling paghuhukom

24 • ¹ Masdan, bibiyakin ni Yawe ang lupa, wawasakin ito, sisirain ang mukha nito,

at pangangalatin ang dito’y nakatira:

² mga pari at ordinaryong tao,

amo at alipin,

senyora at katulong,

magtitinda at mamimili,

nagpapahiram at nanghihiram,

nagpapautang at nangungutang.

³ Ganap na magkakawasak-wasak ang lupa, at sasamsaming lahat-lahat.

Si Yawe ang nagsabi.

⁴ Nagluluksa at natutuyot ang lupa,

nagluluksa at natutuyot ang daigdig,

kapwa nanghihina ang langit at lupa.

• **24.1** Nang ipinapahayag ni Isaias ang pagdating ng Emmanuel at ang bagong tagumpay ng Madian, inaasahan niyang darating ito kaagad. Nakita niyang ang mga pangyayari’y patungo sa isang krisis kung saan bibigyang-tagumpay ng Diyos ang kanyang bayan.

Ngunit pagkatapos ng pagkatapon at pagbabalik sa Palestina, sa pagtagal ng panahon, maraming Judio ang nawalan ng pag-asa dahil sa pagkakitang patuloy sa karaniwang takbo ang kasaysayan. Nawalan sila ng tiwala sa kakayahan ng tao na makapagsagawa ng pagbabago at ang ekstraordinaryong pamamagitan ng Diyos na yayanig sa pandaigdig na kaayusan ang buong inaasahan nila.

Ang pag-asang ito ay likas sa mga aklat na tinatawag na “apokaliptiko,” ipinahahayag ito sa isang bahagi ng mga tula ng mga kabanata 24-27: isiningit ang mga ito sa mga aklat ni Isaias pagkamatay niya pagkalipas ng mahabang panahon.

– Dapat ilagay sa mga panaklong ang mga berso 7-12, yamang ang diwa ng mga ito ay kapareho ng sa 16:7-12, at sumisira sa takbo ng tula. Ang apoka-

liptikong kabanatang ito’y nagpapahayag ng isang makalangit na pagkilos ni Yawe. Winawasak ang lupa ngunit may mga nalalabi sa lahat ng bansang pagano. Kinikilala ng mga ito ang tunay na Diyos at inaawit ang kanyang kaluwalthatian, 24:21-23: hinahatulan ang buong kalikasan, ipinagkakatiwala sa mga makalangit na kapangyarihan at sa mga espiritu ng sanlibutan ang mabuting kaayusan nito, at sa mga hari ng lupa nama’y ang pagpapairal ng katarungan dito sa ibaba.

– Mga kabanata 25 at 26:1-6: isang pasasalamat kay Yawe na nagligpit sa maniniil. Ang kanyang muog, na waring itinayo sa Jerusalem mismo, ay lubusan nang nawasak. Ipinagugunita ng saknong 25:6-9 na ang tagumpay na ito’y isang yugto lamang: ang dakilang pag-asa ay “ang piging ng mga hinirang” pagkatapos ng paghuhukom sa panahong iniligpit na ng Diyos ang kamatayan. Gagamitin ni Juan ang mga larawang ito sa Pag 7:17 at 21:4.

– 26:7-21: “salmo ng pag-asa” na binibigyang-diin natin

– 27:2-5: isang “awit ng ubasan” katapat ng awit na nagbabanta, 5:1-7.

⁵ Ang lupa'y sinalaula ng mga naninirahan dito,

nilaktawan nila ang mga batas,
sinuway ang mga kautusan,
at sinira ang tipang panghabang panahon.

⁶ Kaya ang lupa'y pinapatay ng sumpa,
dahil sa mga narito ay may kasalanan
kaya ang mga tao'y naghihingalo,
kakaunti na lamang ang natitira.

⁷ Ubos na ang bagong alak,
lanta na ang ubasan,
nagsisidaing na ang lahat ng nagsasaya.

⁸ Tahimik na ang masasayang tamborin,
pipi na ang masasayang alpa,
wala na ang ingay ng mga nagpipiyesta.

⁹ Hindi na sila iinom ng alak nang may awitan;
mapait na para sa manginginom
ang matapang na alak.

¹⁰ Wasak ang lunsod ng kaguluhan,
natatrankahan ang pinto ng bawat bahay.

¹¹ Sa mga lansanga'y sumisigaw
at humihingi ng alak;
wala nang ngumingiti,
lahat ng ligaya'y naglaho sa lupain.

¹² Naiwang namimighati ang lunsod,
ulila ang gibang palengke.

¹³ Ganyan ang mangyayari sa mga bansa sa lupa,

gaya ng pag-uga sa punong olibo,
ng pagsaid sa mga ubas pagkatapos ng anihan.

¹⁴ Ngunit ang mga galing sa kanluran ay sumisigaw,

inaawit nila ang kaluwalhatian ni Yawe.

¹⁵ Ang mga galing sa kanlura'y
nagbibigay-luwalhati kay Yawe,
sa mga dalampasigan ng dagat,
sa ngalan ni Yaweng Diyos ng Israel.

¹⁶ Buhat sa dulo ng daigdig
ay naririnig ang mga awit:

"Luwalhati sa Makatarungan!"
Ngunit "Kawawa ako! Kawawa ako!" ang sabi ko,

"Nangangayayat ako, nangangayayat ako.
Kawawa naman ako! Nagtaksil ang mga traydor!"

¹⁷ Takot, hukay at bitag ang naghihintay
sa inyong mga nakatira sa lupa.

¹⁸ Ang tumatakas pagkarinig sa sigaw ng pagkatakot

ay sa hukay nahuhulog;
ang umaahon sa hukay ay nasisilo sa bitag.
Buhat sa langit ay bumubugso ang baha
at yumayanig ang pundasyon ng lupa.

¹⁹ Ang lupa ay madudurog,
ang lupa ay mahahati at mayayanig.

²⁰ Gumigiray ang lupa na parang lasing,
umuugang parang kubo,

nabubuwal sa bigat ng kasalanan,
at hindi na makababangon kailanman.

²¹ Sa araw na iyon, parurusahan ni Yawe
ang hukbo ng langit doon sa itaas,
at ang mga hari sa lupa dito sa ibaba.

²² Magkakasamang sila'y titipunin,
gaya ng mga bilanggong tinitipon sa balon
at saka sararhan ang kulungan,
at sila'y parurusahan
pagkaraan ng mga panahon.

²³ Mapapahiya ang buwan at mahihiya ang araw

kapag naghari si Yawe ng mga Hukbo
sa Bundok ng Sion sa Jerusalem,
sa harap ng kanyang Matatanda -
ang Kaluwalhatian.

Pasasalamat

25

¹ Yawe, ikaw ang aking Diyos; niluluwalhati kita
at pinupuri ang iyong pangalan.

Gumawa ka ng mga kahanga-hangang bagay
na binalak noon pang una, tunay at totoo.

² Ginawa mong isang buntong bato ang siyudad,
pinaguho ang napapaderang bayan.
Ang kuta ng mga dayuhan ay hindi na isang siyudad,
at hindi na muling maitatayo.

³ Dahil diya'y pinararangalan ka ng isang malakas na bayan,
kinatatakutan ng lunsod ng mga manlulupig.

⁴ Ikaw ang kanlungan ng mga hamak,
takbuhan ng mga dukha sa kanilang kagipitan,

silungan sa panahon ng bagyo,
 lilim sa init ng araw –
 pagkat ang hininga ng manlulupig ay parang bagyo ng yelo,
⁵ parang init sa disyerto.
 Pinatatahimik mo ang hiyawan ng mga dayuhan,
 tulad ng pagkawala ng init sa lilim ng ulap,
 kaya tahimik na ang awit ng mga maniniil.

Ang hapunan ng mga matuwid

⁶ Sa bundok na ito ihahanda ni Yawe ng mga Hukbo
 Ang isang piging para sa lahat ng bayan:
 sagana sa pagkain, pili ang alak.
⁷ Sa bundok na ito niya sisirain
 ang belo ng pagluluksa ng lahat ng bayan,
 ang talukbong na bumabalot sa lahat ng bansa,
⁸ At wawasakin niya ang Kamatayan magpakailanman.
 Papahirin ni Yaweng Panginoon ang luha sa lahat ng mukha,
 papawiin niya ang kahihyan ng kanyang bayan
 at ng buong daigdig – Ito ang sabi ni Yawe.
⁹ Sa araw na iyon, sasabihin nila:
 “Ito nga ang aming Diyos
 na aming hinihintay na sa ami’y magliligtas;
 ito si Yawe na ating inaasahan.
 Magalak tayo ngayon at magsaya sa kanyang pagliligtas.
¹⁰ Sapagkat sa bundok na ito mananatili ang kamay ni Yawe.

Tatapakan ang Moab.
 tulad ng pagtapak sa dayami sa basurahan
¹¹ Iunat niya roon ang kanyang mga braso
 tulad ng isang manlalangoy.
 Ilulugmok ni Yawe ang kanyang kayabangan
 sa kabila ng pagsisikap.
¹² Gigibain niya ang siyudad
 na may matataas na pader,
 iguguho sa lupa na parang alabok.

Awit ng tagumpay

26 ¹ Sa araw na iyon,
 kakantahin ang awit na ito
 sa lupain ng Juda:
 “Mayroon kaming malakas na lunsod;
 siya mismo ang nagtayo niyon
 para tayo’y ipagtanggol;
 may mga pader at tanggulang matibay.
² Buksan ang mga pintuan!
 Papasukin ang matuwid na bansa,

ang matatag sa katapatan.
³ Pinananatili mo sa kapayapaan
 ang may pusong matapat
 na sa iyo’y nananalig.
⁴ Laging manalig kay Yawe
 pagkat si Yawe, si Yawe ang Bato
 sa lahat ng panahon.
⁵ Ibinababa niya ang nasa itaas,
 ibinabagsak ang matayog na siyudad,
 ginigiba, winawasak at iginuguho sa
 alabok.
⁶ At doon iyo’y pinagtatapakan ng mga
 dukha,
 sa mga hakbang ng mga sinisiil.

Salmo ng Pag-asa

• ⁷ Lumakad sa pagkamatuwid ang
 matuwid. Pinapatag mo ang landas ng

• **26.7** Ang salmong ito ng pag-asa ay sinulat pagkalipas ng matagal na panahon pagkaraan ni Isaias. Ipinakikita rito ang pagkarelihiyoso ng mga

Judio sa mga sumunod na dantaon sa kanilang pagba-balik mula sa pagkatapon.
 Nagbalik ang mga tao mula sa pagkatapon, na

makatarungan. ⁸ Sa paglakad sa daan ng iyong mga batas, O Yawe, sa iyo kami umaasa; ang Pangalan mo at ang iyong alaala ang hangarin ng puso.

⁹ Pinakananais ka ng aking kaluluwa sa gabi; patuloy kang hinahanap ng aking espiritu. Pagsapit sa lupa ng iyong paghuhukom, ang mga mamamayan ng daigdig ay matututo ng tama.

¹⁰ Ngunit kung patatawarin ang masama, hindi siya matututo ng tama, at magpapatuloy sa paggawa ng masama sa lupang banal, at di isasaalang-alang ang kaluwalhatian ni Yawe.

¹¹ Yawe, nakaamba ang kamay mo, ngunit hindi nila iyon napapansin. Ipakita mo sa kanila ang malasakit mo sa iyong bayan upang sila'y mapahiya. Tupukin sila sa apoy na laan mo sa iyong mga kaaway.

¹² Yawe, bigyan mo kami ng kapayapaan, dahil kung mayroon man kaming nagagawa ay tanging ikaw lamang ang may gawa.

¹³ O Yaweng Diyos namin, bukod sa iyo ay sinakop kami ng iba pang mga panginoon; ngunit tanging Pangalan mo lamang ang aming dinadakila.

¹⁴ Sila'y patay na, anino nila'y di na magbabangon pa. Pinarusahan mo sila at nilipol. Pinawi mo ang alaala ng kanilang pangalan.

¹⁵ Pinalawak mo ang bansa, O Yawe, binigyang-luwalhati ang iyong Pangalan, at pinalayo ang mga hangganan ng lupain.

¹⁶ Yawe, hinanap ka namin sa aming pighati. Nabubuhay kaming api at mabigat ang iyong parusa.

puspos ng pag-asa. Sumailalim sila sa mga banyaga marahil, maaaring sa sarili nilang mga hari bago ang pagkatapon (13-14). Pero nabago na ang lahat, ngayo'y wala nang gustong hari ang sambayanan maliban sa Diyos, at sa Batas lamang umaasa (8 at 16). Umasa silang lalaya (17). Naniwala silang sa pagbabalik ay magtatayo sila ng isang daigdig na mas mabuti, ngunit hindi ito naging malinaw (18) dahil nanatili sa Lupang Banal ang mga pagano na patuloy na nagpapahirap sa

¹⁷ Sa harap mo, O Yawe, kami'y parang babaeng naghihirap sa panganganak, namimilipit at dumaraing sa sakit.

¹⁸ Kami'y naglihi, namilipit sa sakit na parang nanganganak: pero puro hangin lamang ang lumabas! Wala kaming nahatid na kaligtasan sa bayan, at walang ipinanganak na mga tao ng bagong daigdig.

¹⁹ Mabubuhay ang iyong mga patay; babangon ang kanilang mga bangkay. Gumising at umawit, kayong nangahihimlay sa alabok! Pababain mo ang iyong hamog, O Panginoon, ang hamog ng liwanag, at iluluwa ng lupa ang kanyang mga patay.

²⁰ Halikayo, aking bayan. Pumasok sa inyong mga silid at isara ang pinto sa inyong likuran. Sandali kayong magtago hanggang lumipas ang kanyang galit.

²¹ Masdan, lumalabas na si Yawe sa kanyang tahanan upang parusahan ang kasalanan ng nabubuhay sa lupa. Ilalan-tad ng lupa ang dugong nabubo sa kanya, at hindi na ikukubli ang mga nasawi.

Ang ubasan ni Yawe

27 ¹ Sa araw na iyon, sa pamamagitan ng kanyang mabigat, matibay at malaking tabak, parurusahan ni Yawe si Leviatan, si Leviatang namumulupot na ahas na laging tumatakas, papatayin niya ang dragon ng dagat.

² Sa araw na iyon - Awitan ang masarap na puno ng ubas!

³ Akong si Yawe ang nag-aalaga niyon; dinidilig ko iyon tuwing umaga

buhay ng mga mananampalataya (10-12). Kaya hinihingi ng bayan sa Diyos na dumating nawa ang oras ng muling pagbubuo sa kanila. At dahil makatarungan ang Diyos, hindi lamang niya ipagkakaloob sa mga buhay ang kalayaang pinakahihintay kundi bubuhayin din niya ang mga walang kasalananang biktima na nanalig sa kanya para makilala rin ng mga ito ang Kapayapaan ng Diyos (19-21).

Tinatanuran ko araw-gabi
upang walang makapaminsala.

⁴ “Wala akong bakod. Sinong maglilinis
at mag-aalis sa akin ng tinik?”

“Ako mismo ang lalaban sa kanila;
sisilaban ko silang magkakasama.

⁵ O kung nais nilang sa aki’y mangan-
long,

sila’y makipagkasundo sa akin,
oo, makipagkasundo sila sa akin.”

⁶ Sa mga araw na darating, mag-uugat si
Jacob,

mamumulaklak ang Israel at magsusupling,
at pupunuin ng mga bunga ang buong mundo.

⁷ Hinampas ba sila ni Yawe,
gaya ng paghampas niya sa humampas sa
kanila?

Pinatay ba sila ni Yawe,
gaya ng mga pinatay ng pumatay sa kanya?

⁸ Pinarusahan mo siya, pinalayas at itinapon,
Hinampas ng buga ng hininga
sa araw ng hanging silangan.

⁹ Ito ang magiging kabayaran
ng pagkakasala ni Jacob,
para maalis ang bunga ng kanyang kasalanan:
gigibain ang lahat ng altar na bato,
magkakadurug-durog na parang mga yeso.
Wala nang mga sagradong poste
ni mga altar ng insenso.

¹⁰ Lilisanin ang matibay na siyudad,
uulilahing parang isang disyerto.

Doon manginginain ang mga guya,
doon mahihiga’t mamamahinga,
at tatalupan ang mga sanga.

• **28.1** Matatagpuan sa mga kabanata 28-35 ang
maraming tulang basta lamang pinagsama-sama mula
sa iba’t ibang pinanggalingan.

28:1-6. *Mga propesiya laban sa Samaria*: binigkas
bago ang pagkawasak niyon (721); tingnan ang pali-
wanag sa 2:6-19.

Sa 28:7-22, isang napakahalagang tula. Para mau-
nawaan ito, huwag nating kalimutan na ang sina-
sabihan ni Isaias ay mga taong may mataas na antas ng
kulturang panrelihiyon. Hindi sila kumikilos nang hindi
sumasangguni sa mga pari at mga propeta. Alam natin
na kasapi ang mga propetang ito sa mga samahang
itinalaga para akayin ang mga sumasangguni kay
Yawe: pero ang lahat ng ito’y nauwi sa kapakanang
pansarili at hindi sa paghahanap sa kalooban ng Diyos.
Sa berso 11, ang propeta ang siyang nakababasa ng
mga mensahe ng Diyos at siyang bumabasa para sa
mga hindi makabasa; ngunit nakasara at hindi makuha
ang sasabihin ng Diyos.

¹¹ Pagkatuyo ng mga sanga’y babaliin ang
mga ito,

at ipampaparikit sa apoy ng mga babae.

Isa itong bayang walang pang-unawa,
kaya di kahahabagan ng Maygawa sa kanila
ni patatawarin ng Maylalang sa kanila.

¹² Sa araw na iyon,
mula sa Ilog Eufrates
hanggang sa ilat ng Ehipto,
gigiikin ni Yawe ang mga uhay.

Isa-isa kayong iipunin,
O mga Israelita.

¹³ Sa araw na iyon,
maririnig ang malakas na tunog ng trumpeta,
at ang mga walang-pag-asa sa lupain ng
Asiria

at ang mga itinaboy sa lupain ng Ehipto
ay darating upang sambahin si Yawe
sa bundok ng Jerusalem.

Mga iresponsableng pinuno

28 • ¹ Kawawang mga lasenggo ng Efraim,
mayayabang at nangakakorona,
ay nalalantang bulaklak na maluhong ganda
sa ulo ng matabang lambak –
lahat ay hilo sa alak.

² Masdan, sinusugo ng Panginoon
ang isang makapangyariha’t malakas.
Tulad ng ulan ng yelo,
tulad ng mapangwasak na bagyo,
tulad ng dumaragsang baha
pag bagsak ng malakas na ulan,
ibabalibag niya sa lupa

³ ang putong na iyon na ipinagmamalaki
ng mga lasenggo ng Efraim.

Pagtatapak-tapakan ⁴ ang nalalantang bu-
laklak

Pinagtatawanan si Isaias ng mga pari at ng mga
bulaang propeta, sa pagsasabing walang kabuluhan
ang kanyang mga salita at banta lamang para sa mga
paslit. Sinasabihan sila ni Isaias: yamang ayaw ninyong
unawain ang mga babala ni Yawe, magsasalita siya sa
inyo sa mas malakas na paraan, sa mga pangyayaring
lilito sa inyo, at magkakaroon kayo sa inyong tahanan
ng mga banyagang ang lengguwahe ay hindi ninyo
maunawaan (parehong mensahe sa 29:14).

28:14-15 at 18-19: gumagawa ng pakikipag-tipang
pulitikal ang mga tagapayo ng hari, at inila-laban ang
Ehipto sa Asiria; hinihingi ni Isaias na hanapin nila ang
kaligtasan sa ibang paraan at hindi sa mga larong ito na
maghahatid lamang sa kapahamakan. At sa gitna ng
mga pagbatikos na ito natin natatagpuan ang salitang
“panulukang-bato.”

28:16-22: *Masdan, naglalagay ako sa Sion ng
isang subok na bato*. Inilalagay ng Panginoon ang
pundasyon ng bagong Jerusalem. Sinasabi tungkol sa

ng maluhong ganda
 sa ulo ng matabang lambak.
 Matutulad iyon sa naunang bunga
 na nahinog bago nagtag-ani:
 pinipitas kaagad ng makakita
 at kinakain habang hawak pa.
⁵ Sa araw na iyon, si Yawe ng mga Hukbo
 ay magiging putong ng kaluwalhatian,
 isang korona ng kagandahan
 sa mga nalabi ng kanyang bayan.
⁶ Siya'y magiging espiritu ng katarungan
 sa mga nakaupo sa hukuman,
 isang bukal ng kalakasan
 sa mga lumalaban sa kaaway sa pintuan.

**Mag-ingat ang magaling lamang
 sa pagtawa**

⁷ Ngunit susuray-suray rin sila dahil sa alak,
 gigiray-giray dahil sa inuming matapang.
 Mga pari at propetang susuray-suray
 dahil sa sobrang pag-inom,
 sila'y gigiray-giray
 dahil sa inuming matapang.
 Nabubuwal sila sa pagkakaroon ng mga
 pangitain,
 at nauutal sa pagsasabi ng kanilang mga
 pasya.
⁸ Puno ng suka ang mga mesa,
 wala nang lugar na hindi marumi.
⁹ Sabi nila: "Sino ang kanyang tinuturuan?
 Sino ang nakikinig sa kanyang paliwanag?
 Mga batang kaaawat pa lamang sa tsupon,
 mga sanggol na kawawalay pa lamang sa
 suso?
¹⁰ Pagkat wala siyang ibang sinasabi:
 "Saw lasaw saw, kaw lakaw kaw,
 zeer sum, zeer sum."
¹¹ Oo, sa utal ngang labi at dilang banyaga
 magsasalita Siya sa bayang ito,

¹² Siya na nagsabi sa kanila:
 "Ito ang pook-pahingahan;
 pagpahingahin ang napapagal"
 at "Narito ang kaginhawahan."
 Ngunit ayaw nilang makinig.
¹³ Kaya sasabihin ngayon sa kanila ni Yawe:
 "Saw lasaw saw, kaw lakaw kaw,
 zeer sum, zeer sum"
 upang sila'y matumba sa paglakad,
 mabalian ng buto at di makagalaw,
 mabitag at mabihag.
¹⁴ Pakinggan ang salita ni Yawe,
 kayong magaling lamang sa pagtawa,
 na mga pinuno ng bayang Jerusalem.
¹⁵ Buong kayabangan ninyong sinasabi:
 "Nakipagtipan kami sa Kamatayan,
 nakipagkasundo sa daigdig ng mga patay.
 Kapag dumaan ang baha kami'y hindi ma-
 aano,
 dahil kasinungalingan ang aming takbuhan,
 kabulaanan ang aming kublihan."

¹⁶ Kaya ito ang sinasabi ni Yaweng Pangi-
 noon:
 "Masdan, naglalagay ako sa Sion
 ng isang subok na bato,
 isang mahalagang panulukang-bato,
 isang matibay na pundasyon,
 at sinumang maniwala ay di mapapahiya.
¹⁷ Katarungan ang gagamitin kong panukat
 at pagkamatuwid ang nibel.
 Tatangayin ng ulan ang kanlungan ng kasi-
 nungalingan,
 at babahain ang inyong kublihan.
¹⁸ Mawawalang-bisa ang tipan ninyo ng
 Kamatayan,
 at ang kasunduan ninyo ng daigdig ng mga
 patay;
 kapag dumaan ang baha, kayo ay sasaga-
 saan.

panulukang bato: *Hindi matitinag ang sumasandal dito.* Sinusubaybayan ng Diyos ang mga pangyayaring pinapapelanan ng mga piling tao at mga pulitiko. Ngunit nagsisimula siyang lumikha ng isang bagong kasaysayan sa kanyang sariling paraan, at inilalagay na niya sa piling ng kanyang bayan "iyong" o "ang siyang" hindi tatanggihan ninuman o masasandalan ng sinumang sumasampalataya sa kanya. Gunitain natin na sa Hebreo, pareho ang salitang nangangahulugan ng "sumasampalataya" at "sumasandal."

Magiging bayan ng mga mananamalataya ang bagong bayan ng Diyos, at walang kapangyarihang makasasakop sa kanila. Ngunit kailangan ba nating unawain na ang kahulugan ng salitang "iyong" ay isang bagong yugto ng kasaysayan na hindi na umaasa ang Diyos sa mga hari ng Jerusalem, o "ang siyang" ay ang tagapagligtas? Ipinaunawa sa atin ni Isaias na ang pinag-uusapan dito'y isang bagong kasaysayan na ang

katarungan ang magiging pamantayan, sa halip na mga gawi, mga maling pagturing, at siyempre, salapi, katiwalian at makapangyarihang kapritso ng mga hari.

Ngunit bago pa kay Kristo, pinaniwalaan na ng mga Judio na ang "batong" ito ay tumutukoy sa Mesiyas (tingnan ang Salmo 118:22). Hindi ito binabanggit ni Isaias: anu't anumang ayaw niyang bumanggit ng isang "haring itinalaga ng Diyos" (na siyang kahulugan ng Mesiyas), sapagkat marami nang nakita na nakali-linlang lamang. Ang kaligtasang ipinangako ng Diyos ay ibayong higit pa sa inaasahan noon sa isang tagapagligtas.

Iluukol ni Jesus ang salitang ito sa kanyang sarili (tingnan ang Mt 21:42 at Ef 2:21). Ginugunita rin ni Pablo ang bagong pundasyong ito sa 2 Tim 2:19. Ang Kristo ay nasa piling ng kanyang bayan, at naroon siya sa kanyang Iglesya, kahit na sa ating paniwala'y tayo mismo ang nagtatayo nito.

¹⁹Tuwing daraan iyon, kayo'y tatangayin, uma-umaga, araw at gabi, kayo'y sasaga-saan.

Mangingilabot ang makauunawa sa mensaheng ito.

²⁰Masyadong maikli ang higaan para umu-nat,

masyadong makitid ang kumot para ikumot.

²¹Titindig si Yawe

tulad ng ginawa niya sa Bundok Perasim,

babangon tulad sa Lambak ng Gibeon

upang tapusin ang pambihira niyang gawa,

upang gawin ang kanyang trabaho, traba-hong mahiwaga.

²²Tigilan ang inyong pangungutya

kung di'y pabibigatin pa ang inyong kadena.

Narinig ko nang itinakda ni Yawe ng mga Hukbo ang pagkawasak ng buong lupa.

• **Ang kuwento ng magsasaka**

²³Makinig sa aking mga salita; dinggin at unawain ang aking sinasabi.

²⁴Wala na bang ibang ginagawa ang magsasaka kundi mag-araro, magbungkal ng lupa at magsuyod? ²⁵Hindi ba't pagkatapos niyang patagin ang lupa ay naghahasik siya ng linga at nagsasabog ng komino, at pagkatapos ay saka niya inihahasik sa mga tudling ang trigo, sebada at abena? ²⁶Sapagkat ang kanyang Diyos ang nagturo sa kanya at nagtagubilin para gumawa ng tama.

²⁷Pagkat ang linga ay hindi ginigiik, ni pinagugulungan ng karitong panggiik ang komino,

kundi ang linga ay pinupukpok,

at ang komino nama'y pinapala.

²⁸Ginigiling ba ang trigo sa giikan?

Ginigiik ba ito nang walang katapusan?

Pinagagalaw nila ang kabayo at karwahe

ngunit hindi ito nagigiling.

²⁹Lahat ng ito'y galing kay Yawe ng mga Hukbo, napakagaling magpayo

at kahanga-hanga ang karunungan.

Ipuipo at bagyo sa Jerusalem

29

¹ Kawawang Ariel, Ariel, siyudad na kinubkob ni David!

Bumilang ng isa pang taon pagkatapos ng taong ito, palipasin ang lahat ng pagdiriwang sa buong taon -

²lulusubin ko ang Ariel; magdadalamhati siya at magluluksa, at sa akin siya'y magiging apuyan.

³Paliligiran kita at palilibutan ng mga toreng panalakay, at maghuhukay ng mga kanal sa iyong paligid.

⁴Magsasalita ka sa pagkakalugmok, pabulong na tinig mula sa alabok, tinig mo'y manggagaling sa lupa na parang sa multo, at pabulong na magmumula sa alabok ang mahina mong mga salita.

⁵Ngunit biglang magiging parang alikabok ang marami mong mga kaaway, at parang ipang inililipad, ang maraming manlulupig.

Pagkat biglang ⁶darating si Yawe ng mga Hukbo,

kasabay ng kulog at lindol, at malakas na ingay,

kasama ng ipuipo at bagyo, at tumutupok na apoy.

⁷Ang mga hukbo ng maraming bansang lumaban,

sumalakay at kumubkob sa Ariel ay maglalahong tulad ng panaginip, tulad ng pangitain sa gabi -

⁸Kung paanong nanaginip ang isang taong gutom na siya'y kumakain at nagising na sikmura'y wala pa ring laman, o ang isang uhaw na nanaginip na umiinom at nagising na tuyo pa rin ang lalamunan, gayon ang mangyayari sa lahat ng bansa na kakalaban sa Bundok Sion.

⁹Mag-atubili at magulat, mawalan ng paningin at mabulag, malasing ngunit hindi sa alak,

sumuray hindi dahil sa matapang na alak!

¹⁰Pagkat ibinuhos sa inyo ni Yawe ang isang espiritu ng pagkahimbing; ipinikit ang inyong mga mata - ang mga propeta; tinakpan ang inyong mga ulo - ang mga manghuhula.

¹¹Ang lahat ng mensaheng ito, para sa inyo,

• 23. Talinhaga ng magsasaka. Mahahirapan tayong maunawaan ito kung hindi natin aalalahanin na ang mga sinaunang tao ay naniniwalang ang Diyos, o ang mga diyos, ang nagturo sa kanila ng mga lihim ng agrikultura. Sinasabi ni Isaias: pagmasdan kung paano itinuturo ni Yawe ang mga lihim ng lupa, ang magtanim sa tamang panahon upang sumunod ang ani sa takdang panahon. Kaya malaman ninyo na ang salita

ni Yawe ang tiyak na paraan ng pagpupunla sa kasaysayan at pag-akay sa pulitika sa paraang magbubunga ito na maaani sa tamang panahon.

• **29.1** 29:1-12; 30:27-33 at 33:7-16; laban sa Asiria at sa hari nitong si Senakerib. Ang "Ariel" o "Leon ng Diyos" ay tumutukoy sa Jerusalem.

ay mga salita lamang sa isang librong nakasara. Kapag iniabot ito sa marunong bumasa at ipinabasa sa kanya, isasagot niya: “Hindi puwede pagkat ito’y nakasara.”¹² O kapag iniabot naman ito sa isang hindi marunong bumasa, at ipinabasa sa kanya, ay isasagot niyang “Hindi ako marunong bumasa.”

Mga bibig lamang nila ang nagpaparangal sa akin

• ¹³ Sinabi ng Panginoon: “Sa mga salita lamang lumalapit sa akin ang batang ito, mga labi lamang nila ang nagpaparangal sa akin, pero malayo pa rin sa akin ang kanilang mga puso. Kaugalian lamang ng mga tao ang kanilang relihiyon.

¹⁴ Kaya muli akong magpapamalalas sa kanila ng mga kababalaghan: maglalaho ang karunungan ng mga marurunong sa kanila, at mawawala ang talino ng kanilang matatalino.

Laban sa masasamang tagapayo

¹⁵ Kawawa ang mga nagtatago sa kailaliman

kay Yawe ng kanilang mga balak, ang mga nagsisigawa sa dilim at nagsasabing

“Sinong makakakita sa amin at makalam?”

¹⁶ Binabaligtad ninyo ang mga bagay: ang magpapalayok ba’y katulad ng putik? Masasabi ba ng hinubog sa humubog dito: “Hindi mo ako gawa?”

Masasabi ba ng palayok sa magpapalayok: “Wala kang alam?”

¹⁷ Talagang sa loob nga lamang ng napakalikling panahon,

ang Lebano’y magiging matabang lupain, at ang matabang lupai’y magiging gubat.

¹⁸ Sa araw na iyon, maririnig ng bingi ang mga salita ng aklat,

at mula sa dilim ay makakakita ang mga mata ng mga bulag.

¹⁹ Muling magagalak kay Yawe ang aba, at liligaya sa Banal ng Israel ang mga dukha.

²⁰ Pagkat mawawala na ang malupit, maglalaho na ang mangungutya, at lilipulin ang lahat ng masama:

²¹ ang sumasaksi ng mali laban sa kapwa, ang naglalagay ng bitag sa hukuman, ang nagpapalayas sa mga nasa katuwiran.

²² Kaya ito ang sinasabi ni Yaweng tumubos kay Abraham tungkol sa sambahayan ni Jacob: Mula ngayo’y hindi na mapapahiya si Jacob, hindi na siya pamumutlaan ng mukha.

²³ Kapag nakita niya ang gawa ng aking mga kamay:

ang pag-uwi ng kanyang mga anak sa kanyang lupain,

ipahahayag nilang banal ang aking Pangalan,

ipahahayag nilang banal ang Banal ng Jacob,

at ipagpipitagan ang Diyos ng Israel.

²⁴ Makauunawa ang naligaw na espiritu; at makikinig sa turo ang puna nang puna.

Huwag umasa sa makapangyarihan

30 • ¹ Kawawang mga anak na rebelde, sabi ng Panginoon.

Gumagawa sila ng mga balak na hindi akin, ng mga kasunduang hindi ayon sa aking espiritu

kaya nagpapatung-patong ang kanilang kasalanan.

² Pumupunta sila sa Ehipto nang wala akong payo

upang humingi ng proteksyon sa Paraon at manganlong sa lilim ng Ehipto.

³ Ikahihiya ninyo ang proteksyon ng Paraon, at ang pananalig sa lilim ng Ehipto.

⁴ Pagkat nasa Zoan ang kanilang mga pinuno,

at dumating sa Hanes ang kanilang mga sugo,

⁵ lahat sila’y ilalagay sa kahihiyan ng isang bayang walang silbi sa kanila, walang maibibigay na tulong ni pakinabang kundi kahihiyan lamang at kasiraan.

⁶ *Propesiya tungkol sa mga hayop ng Negeb:* Sa lupain ng hirap at ligalig, lupain ng mga mag-asawang leon, ng mga ulupong at lumilipad na mga ahas, dala nila ang kanilang kayamanan,

• 13. Maraming propesiyang ipinahayag sa krisis ng 701:

– 29:13. Kung titigil tayo sa paghanap sa Diyos, kung hindi natin ilalagay sa lugar ang ating buhay upang makapasok dito ang Diyos, ang ating relihiyon ay madaling magiging isang koleksiyon ng mga pani-

niwala at gawa tulad ng sa lahat ng grupong panlipunan, mga bagay na bahagi ng isang programa ng paaralan. Gugunitain ito ni Jesus sa Mc 7:8.

• **30.1** Tulang kumokondena sa pakikipagtipan sa Ehipto. Inakala na ang pagbabayad para sa serbisyo ng

pasan ng mga asno at mga kamelyo,
tungo sa isang bayang di nila pakikinaba-
ngan,

⁷ sa Ehipto na walang silbi
at walang kuwenta ang tulong.

Kaya tinatawag ko siyang “*Dragong Walang Kibo*”.

**Huwag na ninyong sabihin sa amin
ang totoo**

⁸ Sige, isulat mo ito ngayon sa isang aklat sa harap nila, upang sa mga araw na darating ay magsilbing panghabang panahong patotoo laban sa kanila: ⁹ “Sila’y isang bayang mapaghimagsik, sinungaling na mga anak. Ayaw nilang pakinggan ang aral ni Yawe. ¹⁰ Sinasabi nila sa mga nakakakita ng pangitain: Tama na ang inyong mga pangitain. At sa mga propeta: H’wag na ninyong sabihin sa amin ang totoo; ang maganda lamang pakinggan ang sabihin ninyo sa amin, at mga guniguni lamang ang inyong ipropesiya. ¹¹ Iwan ninyo ang daang ito! Ilayo sa amin ang paningin ng Banal ng Israel!”

¹² Kaya ganito ang sinasabi ng Banal ng Israel: “Sapagkat binale-wala ninyo ang salitang ito, at nanalig sa paniniil at umasa sa panlilinlang, ¹³ ang pagkakasalang ito’y magiging tulad ng pagbagsak ng isang mataas na pader na umuumbok at biglang magigiba sa isang iglap. ¹⁴ Matutulad ito sa pagkabasag ng palayok – walang awang binasag, wala ni isa mang pirasong natira para ipanguha ng baga sa kalan o isalok ng tubig sa balon.”

¹⁵ Ito ang sinasabi ni Yaweng Panginoon,
ang Banal ng Israel:

“Nasa pagbabalik-loob at hinahon ang iyong kaligtasan,
nasa katahimikan at pananalig ang lakas.”
Ngunit ayaw ninyo ang alinman dito.

¹⁶ Sa halip ay sinabi ninyo:

“Hindi! Tatakas kaming sakay ng kabayo!”
Sige, tumakas kayo.
At idinugtong pa ninyo:

“Mabibilis ang kabayong sasakyan namin.”
Magaling, mabibilis din ang tutugis sa inyo.

¹⁷ Sa banta ng isa, sanlibo ang tatakas;
sa banta ng lima, tatakas kayong lahat,
hanggang sa ang malabi sa inyo
ay tulad ng poste sa tuktok ng bundok,
tulad ng bandilang-panghudyat sa burol.

Ang ginhawang darating

• ¹⁸ Ngunit naghihintay si Yawe upang magmagandang-loob sa inyo. Tumitindig siya upang kayo’y kahabagan. Pagkat Diyos ng katarungan si Yawe, at mapalad ang naghihintay sa kanya.

¹⁹ Mga taga-Sion na nasa Jerusalem, hinding-hindi na kayo iiyak; tiyak na magmamagandang-loob siya sa inyong pagdaing; at sasagutin kayo pagkarinig niya sa inyo.

²⁰ Matapos kayong bigyan ng Panginoon ng tinapay ng paghihirap at ng tubig ng kapighatian, hindi magtatago ang guro ninyo, at makikita siya ng inyong mga mata.

²¹ Lumiko ka man sa kanan o sa kaliwa, maririnig ng iyong tainga ang kanyang mga salita sa iyong likuran: “Ito ang daan, dito ka lumakad.”

²² Ituturing ninyong marumi ang inyong mga diyus-diyusang balot ng pilak at mga rebultong nadadamtan ng ginto. Itatapon ninyo ang mga iyon tulad ng pasador, at sasabihing: “Magsilayag kayo!”

²³ Magpapaulan siya para sa binhing inihatik mo sa lupa; at masarap at masagana ang pagkaing ibubunga ng lupa. Manginginain sa araw na iyon ang iyong mga baka sa malawak na pastulan.

isang mayamang bansa ay magiging pananggalang sa panganib; nangangailangan ito ng sapilitang buwis (12) gayong ipinagbawal na ito ng mga salita ng Diyos (9). Ihambing sa Isaias 8:11-15.

• 18. Mahal tayo ng Diyos at tinuturuan. Sinasabi ng tulang ito ang lahat ng kahanga-hangang bagay na matutuklasan sa pakikipagtagpo sa Diyos sa gitna ng mga luha.

Ituturing ninyong marumi ang inyong mga diyus-diyusan. Alam na ng tao na naglilingkod siya sa mga huwad na diyos. Hindi lamang pagkakaroon ng mga rebulto ang pagsamba sa mga diyus-diyusan kundi

pananalig sa tao, paglilingkod sa mga organisasyon at pagnanasa sa mga bagay na kinakatawan ng mga imaheng ito. Sa pagbasa sa Ezekiel, makikita natin:

– ang idolatriya ng mga Ehipsiyo: pagtitiwala sa isang super-organisadong estado na nagpapakain sa lahat pero nag-aalis ng kalayaan,
– ang idolatriya ng mga Asirio: pagsamba sa lakas at higit na pagpapahalaga sa lalaki,
– ang idolatriya ng mga taga-Babilonia: ang paghahanap ng salapi at ang trabahong paulit-ulit na lamang nilang ginagawa sa araw-araw. Wala nang panahon ang tao para mabuhay o para tanungin ang sarili kung bakit siya nabubuhay.

²⁴ Ang mga baka at mga asnong nag-aararo ay kakain ng malinis at inasinang kumpay na inihagis sa kanila ng pala't kalaykay.

²⁵ Sa araw na iyon ng matinding patayan, ng pagguho ng mga muog, aagos ang tubig sa lahat ng matataas na bundok at lahat ng matatayog na burol.

²⁶ Kapag binendahan ni Yawe ang mga sugat ng kanyang bayan at ginamot ang mga pasa ng kanyang paghampas, magliliwanag ang buwan na parang araw, magniningning ang sikat ng araw nang makapito – tulad ng liwanag ng pitong araw.

²⁹ Magsisiawit kayo tulad sa gabi ng banal na pagdiriwang. Magagalak ang inyong mga puso tulad ng pag-ahon ng bayan sa Bundok ni Yawe, sa saliw ng plawta, patungo sa Bato ng Israel.

Dudurugin ang Asiria

²⁷ Dumarating ang Pangalan ni Yawe buhat sa malayo,
nag-aapoy sa galit at mabigat ang kamay.
Tigib ng galit ang kanyang mga labi,

tulad ng nanunupok na apoy ang kanyang dila.

²⁸ Tulad ng bumabahang ilog ang kanyang hininga,

umaapaw hanggang leeg.

Nililiglig niya at winawasak ang mga bansa at inilalagay ang kanyang renda sa kanilang

bibig

na magliligaw sa kanila.

³⁰ Ipinaririnig ni Yawe ang kanyang makapangyarihang tinig

at ipamamalas ang pagbagsak ng kanyang bisig

sa nag-aapoy na galit at lagablab ng tumutupok na apoy,

sa gitna ng nagliliyab na kidlat, bagyo at ulan ng yelo.

³¹ Sa tinig ni Yawe, ang Asiria ay dudurugin, sa kanyang pamalo ay hahampasin.

³² At bawat bagsak ng pamalo

ay sasaliwan ng tamborin at alpa,

lalabanan siya ni Yawe nang may nakaunat na kamay

³³ sapagkat malaon nang nakahanda ang siga para sa hari.

Maluwang at malalim ang hukay niyon,

puno ng dayami at kahoy,

magliliyab sa hininga ni Yawe,

tulad ng ilog ng naglalagablab na asupre.

Tumingin sa Banal ng Israel

31

• ¹ Kawawa ang mga nagpupunta sa Ehipto para humingi ng tulong, nagsisiasa sa mga kabayo, at nananalig sa dami ng mga karwahe at sa lakas ng kanilang mga mangangabayo. Bakit hindi sila tumingin sa Banal ng Israel o sumangguni kay Yawe?

² Matalino nga siya, at kayang maghatid ng kapahamakan. Hindi niya binabawi ang kanyang salita. Hinaharap niya ang masama, at pinuputol ang tulong na hinihintay ng tampalasan.

• **31.1** Ipinagpapatuloy ng tekstong ito ang tula sa 30:1 at inilalahad ang tatlong bida sa labanan sa pulitika. May dalawang “malalaking” kapangyarihan; at nasa pagitan nila ang maliit na bansang Judio na nagsisikap manatiling buhay. Humingi ng tulong sa Ehipto ang mga hari laban sa Asiria, at pagkatapos ay sa Asiria naman laban sa Ehipto.

Matatag ang aral ni Isaias: bago pumalaot sa mapa-

nganib na larong pampulitika, kailangang maging makatarungan ang hari at matapat sa mga kautusan ang bayan. Kaya makaaasa ang lahat sa Diyos na kanilang Bato. Patuloy na nagiging makahulugan ang salita ng Diyos:

– para sa mga dominadong bayan ng Ikatlong Daigdig,

– para sa Iglesya kapag ito’y nasa panganib.

³Tao at hindi Diyos ang mga Ehipsiyo;
ang kanilang mga kabayo ay laman at hindi espiritu.
Kapag iniunat ni Yawe ang kanyang kamay,
ang tumutulong ay madadapa, at mabubuwal ang tinutulungan,
magkasama silang malilipol.

⁴Sapagkat ganito ang sinabi sa akin ni Yawe:
Kung paanong inaangilan ng leon
o ng anak niyon ang biktima nito,
at hindi kinatatakutan ang dami at sigaw ng mga pastol,
gayundin bababa si Yawe ng mga Hukbo sa Bundok Sion para lumaban.

⁵Tulad ng mga ibong aali-aligid sa itaas,
ipagtatanggol ni Yawe ng mga Hukbo ang Jerusalem,
ipagtatanggol at ililigtas,
lalampasan at palalayain.

⁶Mga anak ng Israel, magsibalik kayo
sa kanya na labis ninyong pinaghimag-
sikan. ⁷Sa araw na iyon, itatapon ng ba-
wat isa sa inyo ang mga diyus-diyusang
pilak at ginto – ang ginawang kasalanan
ng inyong mga kamay.

⁸Mabubuwal ang Asiria sa tabak na
hindi sa tao;
uubusin sila ng tabak na hindi sa tao;

tatakasan nila ang patalim,
ang kanilang kabataang lalaki'y aalipi-
nin.

⁹Sa takot ay tatakas sila sa kanilang
kampo,
sa sindak ay iiwan ng mga pinuno ang
watawat –
sabi ni Yaweng ang apoy ay nasa Sion
at ang pugon ay nasa Jerusalem.

Sa katarunga'y maghahari ang isang hari

32

¹ Sa katarunga'y maghahari ang isang hari,
at sa pagkamatuwid ay mamumuno ang mga prinsipe.

² Bawat isa'y matutulad sa isang silungan sa hangin
at kanlungan sa bagyo,

tulad sa bukal ng tubig sa disyerto
at lilim ng malaking bato sa tigang na lupa.

³ Hindi na ipipikit ang mga mata ng nakakakita,
at makaririnig ang mga tainga ng nakaririnig;

⁴ makauunawa ang isip ng mga mapusok,
at magsasalita nang tuwid ang dila ng utal.

⁵ Di na ipapalagay na maharlika ang hangal,
ni ituturing na marangal ang mandaraya.

• **32.1** Isa pang tula tungkol sa mga pag-asang iniuukol sa haring darating, ang Prinsipe ng Kapayapaan (tingnan ang Is 11).

Ibibigay ng makatarungang hari ang kanyang espiritu sa mga pinuno at mga nangangasiwa. Kaya magiging bukas sa Salita ng Diyos ang mga tao.

⁶ Pagkat nagsasalita ng kahangalan ang hangal,
 at nagpapakana ng masama sa kanyang isip:
 paano gumawa ng masama,
 at nagsasalita nang walang-pakundangan
 kay Yawe;
 hindi siya nagpapakain sa nagugutom
 ni nagpapainom sa nauuhaw.
⁷ Masama rin ang paraan ng mandaraya,
 nagbabalak siya ng masamang pakana
 upang ipahamak sa kasinungalingan ang
 dukha
 kapag makatarungan ang usapin nito.
⁸ Ngunit marangal ang mga balak ng taong
 marangal,
 at laging marangal din ang kanyang gawa.

Manginig kayo, mga babaeng di nababahala

⁹ Tumindig kayo, mga babaeng di nababahala;
 dinggin ang tinig ko, mga dalagang walang
 inaalala,
 pakinggan ang aking salita.
¹⁰ Mahigit lamang sa isang taon,
 kayong mga walang inaalala ay manginginig,
 walang ubas na aanihin,
 tag-ani'y di darating.
¹¹ Maligalig kayo, mga babaeng di nababahala;
 manginig kayo, mga dalagang walang inaalala.
 Hubarin ang inyong damit,
 at magbigkis ng sako sa inyong baywang;
¹² dagukan ang dibdib
 dahil sa magandang bukirin
 at mabungang ubasan,
¹³ dahil sa lupain ng aking bayan
 na binabalot ng dawag at tinik,
 dahil sa lahat ng bahay ng kagalakan
 at lunsod ng kaligayahan.
¹⁴ Sapagkat lilisanin ang palasyo, at mawawalan ng tao ang magulong lunsod; magiging yungib ang kuta at ang tore ng mga bantay, pasyalan ng mga mailap na asno at pastulan ng mga kawan.

Ibubuhos sa atin ang Espiritu

¹⁵ Hanggang ang Espiritu ay ibuhos sa atin mula sa itaas.
 At ang disyerto'y magiging matabang lupa, at ang mabungang lupa ngayo'y magmimistulang gubat.

¹⁶ Mananahan ang katarungan sa disyerto, at ang pagkamatuwid sa matabang lupa. ¹⁷ Ang katarunga'y maghahatid ng kapayapaan, at magbubunga ng kapana-tagan at katiwasayan magpakailanman ang katarungan.

¹⁸ Ang bayan ko'y mabubuhay sa kaligayahan at tahimik na lupain at matiwasay na tahanan at panatag na lugar. ¹⁹ Ngunit papatagin ang gubat at wawasakin ang muog. ²⁰ Magsasaya kayong mga naghahasik sa pampang ng bawat ilog, at pinakakawalan at pinagagala ang inyong mga baka at asno.

Salmo ng pag-asa kay Yawe

33 ¹ Kawawang mangwawasak na di pa nawawasak!

ang taksil na di pa naipagkakanulo!
 Kapag natapos na ang mga pagwawasak mo,

ikaw naman ang wawasakin;
 kapag nagwakas na ang mga pagtataksil mo,
 ikaw naman ang pagtataksilan.

² O Yawe, mahabag ka sa amin na sa iyo umaasa;

maging lakas ka namin tuwing umaga,
 aming kaligtasan sa panahon ng ligalig.

³ Nagsisitakas ang mga bayan sa dagundong ng iyong tinig;
 nagsisipangalat ang mga bansa kapag ika'y tumindig.

⁴ Sasamsaman ang mga nanamsam tulad ng pananamsam ng mga tipaklong,
 tulad ng pagsunggab ng mga balang.

⁵ Dakila si Yawe na nasa kaitaasan,
 pinupuspos niya ang Sion ng katarungan at pagkamatuwid.

⁶ Magkakaroon ka ng panatag na panahon,
 karunungan't kaalaman
 ang kapaki-pakinabang na yaman.

Ang pitagan kay Yawe ang iyong kayamanan.

Ang pagkilos ni Yawe

⁷ Masdan, nananaghoy sa daan ang mga taga-Ariel,
 nananangis ang kanilang mga sugo ng kapayapaan.

⁸ Walang manlalakbay sa ulilang lansangan.
 Sapagkat sinira ang kasunduan,
 ang mga pangako'y winalang-kabuluhan,
 walang iginalang na sinuman.

⁹ Nagluluksa't naghihinalo ang lupa, natutuyot ang Lebanon sa pagkahiya, para nang disyerto ang Sharon, ang Basan at Karmelo ay nawalan na ng dahon.

¹⁰ Sabi ni Yawe: Ako'y babangon, titindig ako at itataas ang aking sarili ngayon.

¹¹ Naglihi kayo ng ipa, at manganganak ng dayami; tutupukin kayo ng hininga kong parang apoy. ¹² Susunugin ang mga bayan hanggang sa maging tila apog, mga tinik na tinabas at saka sinilaban. ¹³ Dinggin ninyo na nasa malayo ang aking ginawa; at kilalanin ninyo na nasa malapit ang aking lakas.

¹⁴ Nangangamba ang mga makasalanang ng

Sion; nanginginig sa takot ang mga makasalanang: "Sino sa atin ang makatatagal sa tumutopok na apoy? Sino sa atin ang makapananatili sa tabi ng liyab na walang hanggan?"

¹⁵ Ang nagsasagawa ng katarungan at nagsasabi ng tama, ang ayaw ng anumang galing sa panginigil, ang tumatanggi sa lagay, ang nagtatakip sa kanyang mga tainga para di marinig ang karahasan, ang nagpipikit sa kanyang mga mata para di makita ang kasamaan -

¹⁶ ito ang taong mananahan sa kaitaasan, isang kutang bato ang kanyang tanggulan, bibigyan siya ng tinapay at di mauubos ang kanyang tubig.

Pagkatapos ng kaapihan

• ¹⁷ Makikita ng iyong mga mata ang isang hari sa kanyang kakisigan at ang isang malawak na lupain.

¹⁸ Mapag-iisip-isip mo ang iyong mga takot, at sasabihin mo:

"Nasaan ang maniniil na nagtitimbang at nagbibilang ng aming buwis at naglilista ng aming mga anak?"

¹⁹ Ngunit hindi na ninyo makikita pa ang mababangis na taong iyon na hindi maintindihan ang kanilang wika, at kakaiba ang mga salita.

²⁰ Masdan ang Sion, ang siyudad ng ating mga kapistahan. Makikita ng inyong mga mata ang Jerusalem, ang matiwasay na tahanan, isang toldang di magagalaw kailanman; wala isa man sa mga tulos niyon ang mabubunot, ni isa man sa mga lubid niyon ang malalagot.

²¹ Ngunit naroon si Yaweng malakas dahil sa atin - sa halip ng maluluwang na ilog at batis.

Doo'y wala nang maglalayag na barkong de-sagwan, ni mga bapor na mararangya.

• **33.17** Binibigyang-diin ng tulang ito na isiningit nang dakong huli sa aklat ni Isaias ang pag-asa sa panahon ng kapayapaan, na ang pagkaalipin ay magiging isang alaala na lamang.

Ang Sion, ang Jerusalem, ang tolda na di-kailanman matitinag. Tinatamasa nito ang lihim na proteksiyon ni Yawe na binanggit na sa larawan ng bukal sa Siloe sa 8:1. Tahimik na presensya ngunit mas makapangyarihan kaysa ngay ng malalaking bansang nasa pampang ng malalawak na ilog (Babilonia, Ehipto, at pati ang Tiro sa baybay-dagat), mga bansang ang laging ipinagmamalaki'y ang malalaki nilang barko.

Sa Sion, ang siyudad na walang kapangyarihan ni

kayamanan ngunit nasa ilalim ng Batas ng Diyos, panatag ang mananampalataya, panatag sa harap ng mga pangyayari.

Masdan ang Sion, ang siyudad ng ating mga kapistahan..., ang matiwasay na tahanan. Ganito ang tingin ng mananampalataya sa Iglesyang kinatatagpuan niya kay Kristo. Kung sa may bukana lamang siya ng Iglesya mananatili at pakikinabangan ang paglilingkod nito, laging magiging madali para sa kanya ang punahin ito. Ngunit kung talagang papasok siya rito at makikibahagi sa makabuluhang buhay nito, madidiskubre niyang ang Iglesya lamang ang makapagbibigay ng lakas, kapayapaan at presensiya ng Diyos sa lahat ng tao.

²²Ngunit si Yawe ang ating hukom,
si Yawe ang nagtatadhana ng mga batas sa atin,
si Yawe ang ating hari:
siya ang magliligtas sa atin.

²³Maluluwag ang iyong mga lubid kaya uuga-uuga ang haligi at ang layag ay hindi mai-ladlad. Paghahati-hatian ang napakaraming nasamsam kaya kahit pilay ay mananamsam.
²⁴Walang sinumang tagaroon ang magsasabing “May sakit ako.” At patatawarin ang mga kasalanan ng mga tagaroon.

Ang wakas ng Edom

34 • ¹Halikayo, mga bansa, at makinig; makinig kayo, mga bayan.

Makinig ang lupa at lahat ng naririto, ang daigdig at lahat ng sumisibol dito.

²Galit si Yawe sa lahat ng bansa, napopoot sa lahat nilang mga hukbo. Sila'y itinalaga na niya sa pagkawasak, inihatid sa patayan.

³Ang mga nangasawi sa kanila'y itinapon, at ang mga bangkay nila'y nangangamoy. Aagos ang dugo sa mga bundok,

⁴matutunaw ang lahat ng nasa kaitaasan, at ang langit ay bibiluting parang banig, maglalaglagan ang lahat ng hukbo ng langit tulad ng pagkalagas ng dahon ng ubas at ng bunga ng igos.

⁵Sa langit ay naghihintay ng dugo ang aking tabak;

at bumababa iyon sa Edom upang hatulan ang bayang itinakda kong mamatay.

⁶Naliligo sa dugo ang tabak ni Yawe, nababalot iyon ng taba - dugo ng mga kambing at tupa, taba ng mga bato ng mga lalaking tupa. May sakripisyo si Yawe sa Bosra, na isang malaking patayan sa Edom.

⁷Kasama nilang mabubuwal ang guya at toro,

matitigmak sa dugo ang kanilang lupa at mababalot ng taba ang alabok.

⁸Sapagkat ito ang araw ng paghihiganti ni Yawe,

ang taon ng paniningil sa usapin ng Sion.

⁹Magiging alkitran ang mga ilog ng Edom, nagbabagang asupre naman ang kanilang alabok,

at naglalagablab na alkitran ang buong lupain.

¹⁰Hindi iyon mapapatay sa gabi at araw, ang usok ay laging pailanlang.

Tuyot ang lupa sa mga sali't salinlahi, at wala nang sinumang doo'y magdaraan.

¹¹Mananahan doo'y mga mailap na ibon, doon magpupugad mga uwak at kuwago. Ipinasya ng Diyos na iyo'y gawing disyerto, itinalaga iyon na maging ilang.

¹²Wala nang maituturing pang kaharian ang mga maharlika,

maglalaho na ang lahat ng mga prinsipe.

¹³Tutubuan ng tinik ang mga palasyo, ng mga lipa at dawag ang mga muog na bato; ang pook ay magiging pugad ng mga asong-gubat,

magiging tirahan ng mga ostrits.

¹⁴Magtitipon doon ang mababangis na hayop ng disyerto

kasama ng mga hyena,

at ang mga kambing-bundok ay mememe sa isa't isa;

at doon din magpapahinga ang mga maligno.

¹⁵Doon mangingitlog ang ahas, lilimliman ang mga ito hanggang mapisa, doon din magtatagpo mga mag-asawang buwitre.

¹⁶Buksan ang aklat ni Yawe at basahin: wala isa man sa mga ito ang mawawala. Pagkat bibig niya mismo ang nag-utos, kanyang hininga ang tumipon sa kanila.

¹⁷Siya ang nagpalabunutan para sa kanila, at para sa kanila'y hinati ng kanyang kamay ang lupa;

sila ang magmamay-ari nito magpakailanman,

sa mga sali't salinlahi'y doon sila maninirahan.

• **34.1** 34:1. Ang hatol ni Yawe sa Edom. Tingnan ang introduksiyon sa kabanata 24. - 35:1. Ang pagbabalik ng mga itinapon at ang paghahayag sa panahon ng Mesiyas. Tingnan ang paliwanag sa Is 40:4.

Pag-uwi ng mga ipinatapon**35**

¹ Ang ilang at tigang na lupa'y nagagalak,
ang disyerto'y nagsasaya at namumulaklak;

² puno ng bulaklak, tulad ng uway,
umaawit at sumisigaw sa galak.

Ibinibigay sa kanya ang luwalhati ng Lebanon,
ang karilagan ng Karmel at Sharon.
Nakikita nila ang luwalhati ni Yawe,
ang karilagan ng ating Diyos.

³ Palakasin ang mga nanghihinang mga kamay,
at patatagin ang mahihinang mga tuhod;

⁴ sabihin sa mga natatakot:

“Lakasan ang loob, huwag matakot;
narito, dumarating na ang inyong Diyos.

Hinihingi niya'y katarungan,
siya ang Diyos na nagbibigay-gantimpala,
at dumarating siya upang kayo'y iligtas.”

⁵ At mamumulat ang mga mata ng mga bulag,
mabubuksan ang mga tainga ng mga bingi;

⁶ at luluksong gaya ng usa ang mga pilay,
sisigaw sa galak ang dila ng mga pipi.

Sapagkat bubukal ang tubig sa ilang,
aagos ang mga ilog sa disyerto.

⁷ Ang tigang na lupa'y magiging sapa,
at bukal ng tubig ang uhaw na lupa.

Mga ilang na dating pugad ng mga asong-gubat
ay tutubuan ng damo, tambo at yantok.

⁸ Doo'y magkakaroon ng magandang daan
na tatawaging Daan ng Kabanalan.

Ang marumi'y hindi doon magdaraan,
at wala ring hangal doong maliligaw.

⁹ Doo'y walang leon ni mabangis na hayop
kundi ang mga tinubos lamang ang daraan doon.

¹⁰ Masayang magsisiuwi ang mga tinubos ni Yawe;
sila'y darating sa Sion nang may awitan,
kasama nilang darating ang galak at tuwa
habang tumatakas naman ang lungkot at hapis.

Pananakop ni Senakerib**36**

¹ Sa ikalabing-apat na taon ng
paghahari ni Haring Ezekias, nilu-

sob ni Senakerib na hari ng Asiria ang
lahat ng napapaderang lunsod ng Juda at
sinakop ang mga iyon.

• **36.1** Inuulit sa sumusunod na dalawang kabanata ang mga kabanata 18 at 19 ng 2 Hari, at isinasalaysay ang paglusob sa Jerusalem ng hukbo ni Senakerib. Ipinapaliwanag ang unang pangyayari sa 2 Hari 18:17.

Narito ngayon ang paliwanag sa ikalawang pangyayari:

Pinalalakas ni Isaias ang paglaban bagamat sa pangin ng tao ay walang makapagtanggol sa kanila. Ipinangangako niyang mamamagitan ang Diyos,

² Mula sa Lakis, sinugo ng hari ng Asiria ang isa sa kanyang mga heneral, kasama ng isang malaking hukbo, kay Haring Ezekias ng Jerusalem. Huminto ang heneral sa may padaluyan ng tubig ng Tangkeng nasa Itaas sa daan ng Bukid ng Tagapaglaba.

³ Doon nakipagkita sa kanila ang tagapangasiwa ng palasyo, si Eliakim na anak ni Helkias, kasama ang sekretaryong si Sobna at ang tagapagtalang si Yoas na anak ni Asaf.

⁴ Sinabi ng heneral sa mga ito: “Sabihin ninyo kay Ezekias ang mensaheng ito ng dakilang hari ng Asiria – Ang laki naman ng tiwala mo! ⁵ Akala mo’y marunong ka at may lakas sa labanan, pero magaling ka lamang sa salita. At sino ang pinananganganan mo sa paghihimagsik sa akin?”

⁶ Nananangan ka sa Ehipto, isang baling tungkod na bumubutas sa palad ng naniniin dito. Ganyan ang Paraong hari ng Ehipto para sa lahat ng sumasandig sa kanya. ⁷ Maaari rin namang sabihin mo sa akin – Kay Yaweng Diyos namin lamang kami sumasandig. Di ba’t kanya ang mga dambana at mga altar sa burol na inalis ni Ezekias nang sabihin nito sa mga taga-Juda at Jerusalem – Sa altar na ito lamang kayo sasamba? ⁸ Kaya makipagkasundo ka sa hari ng Asiria na aking panginoon. Bibigyan kita ng dalawang libong kabayo kung may sapat kang mangangabayo; ⁹ pero ni hindi mo nga kayang paurungin ang pinakamahinang heneral ng aking panginoon! Ikaw na sa Ehipto umaasa para sa mga karwahe at mangangabayo! ¹⁰ Sa akala mo ba’y aahon ako para lusubin at watakin ang lupaing ito nang walang pahintulot ni Yawe? Siya mismo ang nagsabi sa akin na magpunta rito at sakupin ito.”

¹¹ Sinabi nina Eliakim, Sobna at Yoas sa heneral: “Maaari kayang sa Arameo ninyo kausapin ang inyong mga lingkod dahil iyon ang naiintindihan namin. Huwag sana kayong mag-salita sa amin sa Hebreo nang naririnig ng mga nasa itaas ng pader.” ¹² Ngunit sinabi ng heneral: “Sa akala ba ninyo’y sa inyo at sa inyong pangi-

noon lamang ako sinugo ng aking panginoon upang sabihin ang mga salitang ito at hindi sa mga taong nakaupo sa pader na kasama ninyong kakain ng inyong dumi at iinom ng inyong ihi?”

¹³ Tumindig ang heneral at sumigaw nang malakas sa wikang Hebreo: “Pakinggan ninyo ang mga salita ng dakilang hari ng Asiria! ¹⁴ Huwag kayong palinlang kay Ezekias! Hindi niya kayo maililigtas. ¹⁵ Huwag kayong maniwala sa kanya kapag sinabi niyang magtiwala kay Yawe, na kayo’y tiyak na ililigtas ni Yawe at hindi niya ibibigay ang siyudad na ito sa kamay ng hari ng Asiria.

¹⁶ Huwag si Ezekias ang pakinggan ninyo kundi ang hari ng Asiria na nagsasabing – Makipagkasundo ¹⁷ at sumuko kayo sa akin. At bawat isa sa inyo ay kakain mula sa kanyang ubasan at puno ng igos, at iigib ng tubig mula sa kanyang balon, hanggang dumating ako at dalhin kayo sa isang lupaing tulad ng sa inyo, sa lupain ng mga trigo at bagong alak, lupain ng tinapay at ubasan.

¹⁸ Huwag kayong palinlang kay Ezekias na nagsasabi sa inyo na ililigtas kayo ni Yawe. Nailigtas ba ng mga diyos ng mga bansa ang kanilang mga lupain mula sa kamay ng hari ng Asiria? ¹⁹ Nasaan na ang mga diyos ng Hamat at Arpad? Nasaan na ang mga diyos ng Sefarvaim? Nailigtas ba nila ang Samaria sa aking mga kamay? ²⁰ Sino sa lahat ng mga diyos ng mga lupaing iyon ang nakapagligtas ng kanilang bayan sa aking mga kamay? Paano ngayon maililigtas ni Yawe ang Jerusalem sa aking mga kamay?”

²¹ Ang lahat ay nanatiling walang imik sapagkat utos ng hari na huwag silang sasagot. ²² Sina Eliakim, Sobna at Yoas ay bumalik naman kay Ezekias nang punit ang mga damit, at sinabi sa kanya ang winika ng heneral.

Kinonsulta ni Haring Ezekias si Isaias

37 ¹ Nang marinig iyon ni Haring Ezekias, pinunit niya ang kanyang damit, nag-suot ng sako at pumunta sa Bahay ni Yawe. ² Pinapunta niya kay propeta Isaias na anak ni Amos sina Eliakim, Sobna at Yoas at ang mga matatandang pari na pawang nakadamit ng sako. ³ Sinabi nila kay Isaias: “Ito ang ipinasa-sabi ni Ezekias – Ngayon ay araw ng kapig-

bagay na naganap sa anyo ng isang epidemya – ang anghel ni Yawe, na pumupuksa sa hukbong Asirio.

Sa 22:8 tinalakay natin ang pagsalungat ni Isaias sa anumang pakikipagkasundo sa malalakas na bansa – parang isang negatibong paninindigan para sa isang

maliit na bansang walang kakayahang lumaban. Ang kapangyarihan lamang ng kanyang pananampalataya ang tangi niyang inaasahan dito gaya ng ginawa ni Elias noong unang panahon – at nailigtas niya ang kanyang bansa.

hatian, parusa at kahihyan, gaya ng kung paanong may sanggol na isisilang ngunit walang lakas na mailuwal. ⁴Nawa'y narinig ni Yaweng iyong Diyos ang mga salita ng heneral na sinugo ng kanyang panginoong hari ng Asiria para kutyain ang Diyos na buhay. Parusahan nawa siya ni Yaweng iyong Diyos dahil sa kanyang mga pinagsasabi. Kaya ipanalangin mo ang ilan sa ating nangalabi."

⁵Nang magpunta ang mga opisyal ni Haring Ezekias kay Isaias, ⁶sinabi niya sa kanila: "Sabihin ninyo sa inyong panginoon ang salitang ito ni Yawe - Huwag matakot dahil sa narinig mong kalapastanganang pinagsasabi ng mga kampon ng hari ng Asiria laban sa akin. ⁷Makinig ka! Liligaligin ko siya sa mga balitang kanyang matatanggap, kaya magbabalik siya sa kanyang bansa at doo'y mamamatay siya sa tabak."

⁸Umuwi nga ang heneral, at dinatnan niya ang hari ng Asiria na nakikipaglaban sa Libna. Umalis na sa Lakis si Haring Senakerib, ⁹sapagkat nabalitaan niyang lulusubin siya ni Tarakang hari ng Etiopia upang siya'y labanan.

Kaya muli siyang nagpadala kay Ezekias ng mga sugong tinagubilinan niya ng ganito: ¹⁰"Sabihin ninyo kay Ezekias na hari ng Juda - Huwag kang palinlang sa iyong Diyos na inasahan mo, dahil sa sinabi niyang hindi mahuhulog ang Jerusalem sa mga kamay ng hari ng Asiria. ¹¹Tiyak na narinig mo na kung ano ang ginawa ng mga hari ng Asiria sa mga lupaing kanilang winasak. Sa akala mo ba'y maliligtas ka? ¹²Iniligtas ba ng mga diyos ang mga bansang winasak ng aking mga ninuno: ang Gosan at Haran, ang Resef at ang mga taga-Eden na nasa Tel-basar? ¹³Nasaan ang hari ng Hamat,

ang hari ng Arpad, ang mga hari ng siyudad ng Sefarvaim, ng Hena at ng Iva?"

¹⁴Kinuha ni Ezekias ang sulat na dala ng mga mensahero, at pagkabasa'y nagpunta siya sa Bahay ni Yawe. Inilatag niya iyon sa harap ni Yawe, ¹⁵at nanalangin sa kanya: ¹⁶"O Yawe ng mga Hukbo, Diyos ng Israel, nakaluklok sa trono sa mga kerubin! Tanging ikaw lamang ang Diyos ng lahat ng kaharian sa lupa, ikaw ang may gawa ng langit at lupa.

¹⁷Makinig ka, Yawe, at ako'y dinggin.

Buksan ang iyong mga mata at tumingin.

Pakinggan ang mga salitang ipinadala ni Senakerib para lapastanganin ang Diyos na buhay.

¹⁸Totoo nga, Yawe, na nilipol ng mga hari ng Asiria ang lahat ng bansa at mga lupain. ¹⁹Inihagis nila sa apoy ang mga diyos ng mga iyon, sapagkat hindi naman tunay na mga diyos kundi mga kahoy at batong likha lamang ng kamay ng tao. ²⁰Ngayon, O Yaweng Diyos namin, iligtas mo kami sa kanyang kamay, upang malaman ng lahat ng kaharian sa lupa na tanging ikaw lamang, Yawe, ang Diyos."

Ang mahimalang pagpapalaya sa Jerusalem

• ²¹At ipinasabi ni Isaias kay Ezekias: "Ito ang sinasabi ni Yaweng Diyos ng Israel - Dahil nanalangin ka sa akin tungkol kay Senakerib na hari ng Asiria, ²²ganito naman ang sinasabi ni Yawe laban sa kanya:

Minamata ka at pinagtatawanan ng Dalagang si Sion,
umiiling sa likuran mo ang Dalagang si Jerusalem.

²³Sino'ng nilapastangan mo?
Sino'ng pinagtaasan mo ng boses at kilay?
Ang Banal ng Israel!

• **37.21** Mahalagang bigyang-diin ang mga sumusunod sa propesiya ni Isaias:

- Hindi masisikmura ng Diyos ang kapalaluan ng mga makapangyarihan; sa paghamak sa mga abang nananalig sa Diyos, ang Diyos mismo ang kanilang hinahamak.

- Kalakip sa pangakong pagpapalaya ang pangako sa muling pagtatayo sa bansa. Pagkaraan ng pag-

subok, ang mga natirang buhay ay magiging parang isang bagong halaman.

Kung susuriin natin ang kasaysayan ng daigdig, makikita natin kung paanong pinangangalagaan ng Diyos ang mga bayang walang tagapagtanggol at ang mga grupong nananatiling tapat sa kanilang misyon. Higit kaysa sino pa man, nararanasan ng Iglesya ang ganitong pagtatanggol kapag ito'y nagiging maliit na grupong pinag-uusig.

²⁴ Nilapastangan mo ang Panginoon sa pamamagitan ng iyong mga sugo;
sapagkat sinabi mo –

Sa napakarami kong mga karwahe,
naakyat ko ang napakataas na mga bundok,
ang pinakamatayog na pook ng Lebanon.
Pinutol ko ang pinakamatataas niyang sedro,
ang pinakamagagandang mga sipres.
Narating ko ang pinakamalalayong tuktok,
at ang pinakamainam na kagubatan.

²⁵ Naghukay ako ng mga balon at uminom,
tinuyo ng mga talampakan ko ang lahat ng ilog ng Ehipto.

²⁶ Hindi mo ba narinig na itinakda ko ito noon pang una?
Ang binalak ko noon ay isasagawa ko ngayon –
gibain ang napapaderang mga lunsod,
at gawing bunton ng mga guho.

²⁷ Nanlulupaypay ang mga tagaroon,
gulung-gulo at nasisiraan ng loob
tulad ng damo at murang halaman,
ng damo sa mga bubungan,
na munti pa'y tuyot na.

²⁸ Alam ko kung kailan ka tumatayo o umuupo,
at kung kailan ka galit sa akin.

²⁹ Dahil sa galit mo sa akin
at dahil narinig ko ang kayabangan mo,
ilalagay ko ang aking kawit sa iyong ilong,
at ang aking bokado sa iyong bibig,
at pababalikin kita sa daang iyong pinanggalingan.

³⁰ Ito ang magiging tanda para sa iyo, Ezekias. Sa taong ito'y kakanin mo ang anumang natira sa pag-aani, at sa susunod na taon nama'y ang anumang kusang sumisibol. Ngunit sa ikatlong taon ay maghahasik kayo at mag-aani, magtanim ng ubas at kakain ng bunga nito.

³¹ May malalabi sa bayan ng Juda na muling mag-uugat sa ilalim at mamumunga sa ibabaw. ³² Sapagkat may malalabi mula sa Jerusalem at may mga nati-rang buhay na magmumula sa Bundok Sion. Ang selosong pag-ibig ni Yawe ng mga Hukbo ang magsasakatuparan nito.

³³ Kaya ito ang sinasabi ni Yawe tungkol sa hari ng Asiria. Hindi siya makapapasok sa lunsod na ito, ni hindi makatutudla isa

mang palaso. Hindi niya ito malulusob nang may mga toreng de-gulong ni makukubkob ito.

³⁴ Hindi nga siya makapapasok sa siyudad na ito, babalik siya sa daang pinanggalingan. Ito ang sabi ni Yawe.

³⁵ "Ipagtatangol ko ang lunsod na ito, at ililigtas alang-alang sa aking sarili at kay David na aking lingkod!"

³⁶ Nang gabi ring iyon ay lumabas ang Anghel ni Yawe at pinatay ang sandaan walumpu't limang libong lalaki sa kampo ng mga Asirio. Kinaumagahan ay bangkay na lamang ng mga iyon ang nagisnang buong bayan.

³⁷ Kaya lumisang pauwi si Senakerib na hari ng Asiria, at nanirahan sa Nineve. ³⁸ Isang araw,

samantalang sumasamba siya sa templo ng kanyang diyos na si Nisrok, pinatay siya sa tabak ng kanyang mga anak na sina Adramelek at Sareser na nagsitakas naman sa lupain ng Ararat. Hinalinhan siya bilang hari ng kanyang anak na si Asaradon.

Pagkakasakit at paggaling ni Ezekias

38 ¹ Nang mga araw na iyon, nagkasakit nang malubha si Ezekias, at nasa bingit na ng kamatayan. Pinuntahan siya ni propeta Isaias na anak ni Amos, at sinabi: “Ito ang sabi ni Yawe – Isaayos mo ang iyong sambahayan sapagkat mama-matay ka, hindi ka na gagaling.”

² Tumalikod si Ezekias at humarap sa dingding at nanalangin kay Yawe: ³ “Yawe, alalahanin mong lumakad ako sa harap mo nang buong puso’t katapatan, ginawa ko ang nakalulugod sa iyong paningin.” At buong kapaitang umiyak si Ezekias.

⁴ At dumating kay Isaias ang salita ni Yawe: ⁵ “Pumunta ka kay Ezekias at sabihin sa kanya – Ito ang sabi ni Yaweng Diyos ng iyong amang si David: Narinig ko ang iyong dalangin at nakita ang iyong mga luha. Daragdagan ko ng labinlimang taon pa ang iyong buhay, ⁶ at ililigtas kita at ang lunsod na ito mula sa kamay ng hari ng Asiria. Ipagtatanggol ko ang siyudad na ito.

⁷ At ito ang tanda ni Yawe para sa iyo na tutuparin niya ang kanyang ipinangako – ⁸ Masdan mo, ang aninong likha ng araw sa hagdanan ng palasyo ni Ajaz ay pau-rungin ko nang sampung baitang na ipinanaog nito.” At ang liwanag ng araw ay pumanhik nga nang sampung baitang sa hagdanan.

²¹ Pagkaraa’y sinabi ni Isaias: “Magdala

kayo ng pinatuyong bunga ng igos, at ipahid sa sugat ni Ezekias, at siya’y gagaling.”

Awit ni Ezekias

⁹ Ang awit ni Ezekias na hari ng Juda, pagkatapos niyang gumaling sa sakit:

¹⁰ Minsang sinabi ko,
ako’y yayao sa katanghalian ng aking buhay,
pinapupunta ako sa lupain ng mga patay
para sa nalalabi ko pang mga taon.

¹¹ Sabi ko: di ko na makikita pang muli si Yawe,
si Yawe sa lupain ng mga buhay,
hindi ko na mamamasdan pa ang tao,
di na makakapiling pa
ang mga nasa daigdig na ito.

¹² Ang tahanan ko, tulad ng tolda ng pastol,
ay hinila at itinapong malayo sa akin.
Gaya ng manghahabi,
binilot mo ang aking buhay,
ginupit mo ang mga sinulid,
at inalis ako sa habihan.
Tinatapos mo ang aking buhay
mula umaga hanggang gabi.

¹³ Dumaraing ako hanggang umaga;
parang leon ay binali niya
ang lahat kong mga buto.
Tinatapos mo ang aking buhay
mula umaga hanggang gabi.

¹⁴ Parang layang-layang akong sumi-siyap,
parang kalapating dumaraing,

• **38.1** Maaaring naganap ang pangyayaring ito bago pa ang paglusob noong 701. Makikita natin dito na may sakit si Haring Ezekias at lubhang nababahala sa kanyang kalusugan.

Nag-alok si Isaias ng pagpapagaling sa ngalan ng Diyos, kasama ang pangakong pangangalagaan at ipagtatanggol ang Banal na Siyudad. May mas malawak na pananaw si Yawe kay Ezekias. Sa pagpapagaling kay Ezekias, ang kanyang plano ng pagliligtas para sa lahat ang layunin ng Diyos.

Ang “awit ni Ezekias” ay isang salmo ng pasasalamat gaya ng iba pang nasa Aklat ng mga Salmo. Inihahayag nito ang malalim na damdamin ng mga mananampalataya ng Matandang Tipan: para sa kanila, ang kamataya’y nangangahulugan ng pagkawala ng lahat-lahat, at sinisikap nilang kumbinsihin ang Diyos na wala siyang mapapakinabang kung papaglalahein niya magpakailanman ang kanyang mga lingkod.

nanlalabo ang aking mga mata
sa pagtingala ko sa langit:
O Panginoon, ako'y naliligalig,
halika't tulongan mo ako!

¹⁵Ngunit paano ako makapagsasalita,
at anong sasabihin ko sa kanya
kung siya mismo ang gumawa nito sa
akin?

Habang buhay kong dapat pasanin
ang pighating ito ng aking kaluluwa.

¹⁶Panginoon, ibalik ang aking kalusugan,
ibalik ang aking buhay!

¹⁷Pumayapa ang aking pamimighati;
hinango mo ang aking kaluluwa
mula sa hukay ng pagkabalok;
itinapon mo sa iyong likuran
ang lahat kong kasalanan.

¹⁸Pagkat hindi makapagpapasalamat
ang mga patay,

hindi makapagpupuri sa iyo ang Ka-
matayan.

Ang mga pumupunta sa hukay
ay di makaaasa sa iyong katapatan.

¹⁹Tanging ang nabubuhay,
ang nabubuhay nga lamang ang maka-
pagpupuri sa iyo
tulad ng ginagawa ko ngayon.
Ituturo ng mga magulang sa kanilang
mga anak
ang iyong katapatan.

²⁰O Yawe, halika't iligtas mo ako!
Kami'y aawit sa saliw ng alpa
sa Bahay ni Yawe
sa lahat ng araw ng aming buhay!

Embahada ng Babilonia

39 • ¹Nang panahong iyon, ang hari
ng Babilonia na si Merodak-Bala-

dang anak ni Baladan ay nagpadala ng
mga sulat at regalo kay Ezekias nang
mabalitaan niya ang pagkakasakit at pag-
galing nito.

²Ikinatuwa ito ni Ezekias, at ipinakita
sa mga sugo ang kanyang kabang-
yaman: ang mga pilak, ginto, pabango at
mamahaling langis, pati ang lahat niyang
sandata at lahat ng laman ng kanyang
mga bodega. Wala isa man sa kanyang
palasyo o kaharian na hindi ipinakita ni
Ezekias sa kanila.

³Nakipagkita si Isaias kay Ezekias at
nagtanong: “Anong sabi ng mga taong
iyon, at saan sila galing?”

Sumagot si Ezekias: “Galing sila sa
isang malayong lupain – sa Babilonia.”

⁴Tanong pa ng propeta: “Anong nakita
nila sa iyong palasyo?” Tumugon si Eze-
kias: “Nakita nila ang lahat sa aking pa-
lasyo. Wala isa man sa aking yaman na
hindi ko ipinakita sa kanila.”

⁵Kaya sinabi ni Isaias kay Ezekias:
“Pakinggan mo ang salita ni Yawe ng mga
Hukbo – ⁶Tiyak na darating ang araw na
lahat ng laman ng iyong palasyo at lahat
ng tinipon ng mga magulang mo hang-
gang sa araw na ito, ay hahakutin sa Babi-
lonia. Walang matitira. ⁷Ang ilan sa iyong
mga inaanak na sarili mong laman at
dugo na isisilang sa iyo ay tatangayin din
at magiging mga eunuko sa palasyo ng
hari ng Babilonia.”

⁸Sinabi ni Ezekias kay Isaias: “Mabuti
ang salita ni Yawe na iyong sinabi,” sa-
pagkat naiisip niya: “Magkakaroon pa rin
naman ng kapayapaan at kapanatagan sa
aking panahon.

• **39.1** Galing sa 2 Hari 20 ang huling pangya-
yaring ito na isinasalaysay ng aklat ni Isaias. Bini-
bigyang-diin nito ang kasamaang-ugali ng mga kaibi-
gan ni Isaias.

Nagpatuloy si Isaias sa pagiging lingkod ng Diyos,
laging matapat sa kanyang pananampalataya. Ngunit

para namang naging makasarili pa at walang pakialam
si Ezekias sa kabila ng kabutihang ginawa sa kanya ng
Diyos.

Maaaring may magtanong kung bakit ang kanyang
anak na si Manases ang naging pinakamalupit na
kaaway ng pananampalataya sa mga hari ng Juda.